

Pomozme chránit hnízdiště lučních bahňáků

Bahňáci jsou ptáci, jejichž charakteristickým rysem je chůze po bahnitých okrajích rybníků a mokřadů, kde vyhledávají potravu. Odtud také vznikl název této početné skupiny ptačích druhů. K pohybu v měkkém bahně jsou vybaveni vysokýma, štíhlýma nohama. Potravu - zemní červy, drobné měkkýše a larvy vodního hmyzu - vybírají dlouhým zobákem z vlhké půdy a bahna. Na našem území hnízdí pět druhů lučních bahňáků.

Vodouš rudonohý

Nenápadný pták s vysokýma jasně červenýma nohama a s delším, zčásti červeným zobákem. Obývá mokré louky nebo okraje rybníků s nízkým travnatým porostem, vlhké pastviny, dna vypuštěných rybníků nebo pole v okolí vod. Na hnízdiště se vrací koncem března a opouští ho často už koncem června. Patří mezi kriticky ohrožené druhy.

Břehouš černoocasý

Elegantní pták s dlouhýma nohama, dlouhým krkem a dlouhým přímým zobákem. Hnízdí na vlhkých loukách a pastvinách i na polích poblíž vod. Na hnízdiště přilétá koncem března nebo v dubnu, opouští ho koncem června. Jde o kriticky ohrožený druh, jehož početnost u nás zřejmě nepřesahuje dvě desítky hnízdicích párů.

Čejka chocholatá

Náš nejběžnější a nejznámější bahňák. Na hnízdišti na sebe upozorní nezaměnitelným nářkavým voláním a kolísavým letem se střemhlavými pády a strmými výstupy. Hnízdí jednotlivě i v koloniích na otevřených travnatých plochách a polích od nížin až do podhůří od poloviny března do června. Její početnost během posledních 30 let silně poklesla.

Kde bahňáci žijí?

Hnízdním prostředím bahňáků jsou vlhká místa nebo okolí mělkých vod s nízkou bylinnou vegetací, vlhké louky a pastviny i zarostlá dna vypuštěných rybníků. V poslední době se vlivem nedostatku vhodných míst hnízdiště přesouvají na intenzivně obdělávaná pole v okolí vod.

Bekasina otavní

Rezavě hnědý pták se světlými podélnými pruhy na hlavě a na hřbetě a s velmi dlouhým zobákem. Hnízdí na mokřích loukách, v bažinách a na

rašelinistiších od nížin až do hor. Přilétá v druhé polovině března až začátkem dubna, hnízdiště opouští v červenci. Samec v toku obletuje v kruhu svůj revír a opakovaně se snáší střemhlav dolů, přičemž krajní ocasní pera vydávají měčivý zvuk. Je silně ohroženým druhem.

Co bahňáky ohrožuje?

Hlavním důvodem mizení bahňáků je odvodnění vlhkých luk a podmačených pozemků, rozorávání travních porostů a také zarůstání křovinami při ponechání travního porostu bez pravidelného kosení. Dalším významným ohrožením jsou vysoké hnízdní ztráty způsobené mechanickou likvidací hnízd i mláďat na jaře při polních pracích, především při vláčení polí, válení a smykování luk, a později při kosení trávy.

Jak bahňáci hnízdí?

Bahňáci hnízdí jednou do roka. Jsou-li jim vejce zničena, mohou mít náhradní snůšku. Hnízdo je mělký důlek v zemi, vystlaný stébly trav a lučních bylin. Samice snáší čtyři kropenatá vejce hnědozelené barvy. Mláďata se líhnou po 20 až 30 dnech a po několika hodinách je rodiče odvádějí z hnízda.

Koliha velká

Největší bahňák s dlouhým a dolů zahnutým zobákem. Hnízdí na podmačených loukách a pastvinách. Na hnízdiště přilétá koncem března a v dubnu a opouští ho začátkem července. Je kriticky ohroženým druhem, který se vyskytuje jen na několika posledních hnízdištích.

